

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est p[er]fectio charitat[is] expressiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Paulo apostolo Fo. CLXXXI.

cto omnes q̄ in insula illa habebat infirmitates accedebant z curabant. **Itē Act. xij.** legit q̄ virtutes nō q̄libet. i. nō mediocres vel cōtes: sed mltas excellētes faciebat dñs p̄ manū pauli. ita vt etiā sup lanquidos deferrent a corpe ei⁹ sudaria z se/mianctia: et recedebant ab eis languozes et spūs nequā egrediebant. qđ mai⁹ erat z mirabili⁹ qđ si p̄ ractu Pauli vel ei⁹ orōnez facta fuissent talia. Si autē tantū valebat vestes ille in hoc seculo: quantū nūc valēt eius orōnes in celo. Longum nimis esset frutes enarrare z miracula que fecit dñs p̄ beatissimū paulum.

Tertia est pfectio charitatis ep̄stolica. Erat pfecto Paulus vir ardentissime charitatis. **L. b. yf.** Ut ferz mīsum in ignem totū efficit ignis: sic Paul⁹ charitate succēsus totus efficit charitas. In eo autē apparuit charitatis excellentia p̄cipue ex tribus. **Primo** ex ipsius charitatis cōmēdatōe. Sic dicit saluator **Dar. xij.** Et abundantia cordis os loquit. ideo Paulus in hoc q̄ tā excellenter cōmēdat charitatē exp̄sse fat⁹ ostēdit q̄ excellētē i⁹ hāmat⁹ erat charitate. Si vis autē videre q̄ elegātē cōmēdauerit paulus charitatē vide. **j. Cor. xij.** p̄ totū caplum. **Secundo** ex sui beniuoli affect⁹ exp̄ssione. **In Act. xj.** dicebat. Spūs sc̄tus per oēs ciuitates mibi p̄testat⁹: dicens. Qm̄ vincula z tribulationes hierosolymis me manent: sed nihil horū vereor: nec facio aiām meā. i. vitam sensitiuā: p̄cōsiozē q̄ me. i. q̄ aiāz in/reflectiuā q̄ est hō interior z eo modo loquēdū quo totū nominat a p̄te nobiliori. sc̄ quif. dūmō p̄sumē cursū meū z misteriu⁹ verbi qđ accepti a dño iesu testificari euangelii gr̄e dei. **Ite** ille. Et illis p̄bis euidenter apparuit exp̄ssio charitatis sue z ad deū z ad primū. **Itē** euidenter exp̄mit charitatē ad ch̄m cū dicit **Phil. j.** Vibi vltimē ch̄is est z moui lucz. z **Act. xij.** Ego nō solū alligari: sed z mori parat⁹ sū. p̄ nōmine dñi iesu zc. **Uide** ibi. **Itē** charitatē ad primū exp̄mit. **j. Cor. xj.** cū dicit. Quis infirmat⁹. i. in fide z morib⁹ et ego nō isfirmoz: dolens de malo ei⁹. q. d. null⁹. Quis sc̄daltizat⁹. i. riuēs in malū exēplo alteri⁹ et ego nō vroz: p̄ cōpassionē. q. d. nullus.

Et ad **Ro. ix.** dixit. Tristitia est mibi magna z p̄tinu⁹ dolor cordi meo. **Op̄rabam** em̄ ego ipse anathema esse a ch̄o. i. a ch̄o sto separi p̄ dilationē gl̄ie ad rēpus p̄ fratrib⁹ meis. i. conuertendis. **Itē. j. Cor. xv.** dixit. Quotidie morior. i. piculis mortis me expono p̄pter gl̄iam vestrā fratres. **Itē** exp̄mit affectū charitatis sue ex suo modo exhortādi rogando z obsecrando. **In Ro. xij.** dixit. Obsecro vos p̄ miserib⁹ cordiā dei vt exhibeat⁹ corpa v̄ra hostias viuētē zc. **Et. j. Thes. iij.** Rogam⁹ vos et obsecram⁹ in dño iesu vt quēadmodū accepist⁹ a nob quō vos oporteat ambulare z placere deo: sic z ambulēt⁹ zc. **Et. ij. Cor. v.** Obsecramus p̄ ch̄o. i. loco ch̄o: i. recōciliāmi deo. **Et. ij. Cor. xj.** Emulor em̄ vos. i. feruētē diligo: dei emulatoe id est charitatiua dilectioe. **Et** q̄ plurima talia in ep̄st̄is suis dixit in quib⁹ notanda sunt verba: z modus loquēdi ponderādus **Et** sic apte videbimus q̄nta accēdebatur affectioe charitatis. **Tertio** patet p̄cellētia sue charitatis ex aduersitatū toleratioe. Erat q̄ppe charitas ei⁹ ignitissima: adeo vt nullis tribulationū aliq̄s valuerit extēgē. **Can. xl.** Aq̄ m̄ste nō potuerūt extinguere charitatē. Circa h̄mōi autē tolerantiā aduersitatū tria sunt in paulo cōsiderāda q̄ p̄fectionē sue charitatis euidenter manifestant. **Primū** est p̄secutionū z aduersitatum innūerabilis pluralitas: de q̄ t̄pe loquit. **ij. Cor. xj.** In laborib⁹ plurimis: in carcerib⁹ abundanti⁹: in plagis sup modū: in mortib⁹ frequēt. i. piculis mortis. **A** iudeis q̄nquies q̄dragenas vna min⁹ accepti. **Ubi** nota q̄ **Deut. xxv.** cōmittit iusticiabus q̄ p̄ minorib⁹ culpis p̄ q̄b⁹ mors non est iherēda imp̄nerēt plagas z p̄bera: ita tū q̄ q̄dragenariū nūz ictuū non excederent. **Sapientes** p̄o iudeorū ad p̄hendēdū pietatē ordinauerūt q̄ de illo nūero aliq̄ dimitteret plus vel min⁹ fm̄ exigentiam delicti et conditionis verberandi. **Et** q̄ Paulus erat eis odiosus: idō sutrahēbāt de illo numero minus qđ poterant. i. vni⁹ cum ictum. **Sequit⁹.** Ter virgis celsus sū: semel lapidatus sum: ter naufragus feci: nocte z die in pfundo maris fui. **h̄** per maḡnū temp⁹ ad diuersas partes nauigādo p̄ predicationē euangelij. **Alij** exponunt q̄

maufragius passus sub aqua stetit p diem
 z noctem diuina virtute cum ptegete. se/
 quif. In itinerib; sepe. s. p. p. dicatione euā/
 gelij piculis fluminū inundatiuz i hyeme:
 piculis lacronū zc. Et tandē rome decol/
 lat⁹ est. Bñ ġ dixerat dñs de ipso ananie
 Act. 17. Ego ostendā illi qnta oporteat eū
 pro nomine meo pati. **S**ecundū est inter
 hmoi aduersitates imprurbabilis iocun/
 ditas. Un. ij. Cor. xij. di. Libēter glia/
 hoz in infirmitatib; meis zc. et sequitur.
 Placeo mihi in infirmitatib; meis: in cō/
 tumelijs: in necessitatib; in psecutiōib; z
 angustijs p chzo. Hec ille. Dia pfecto li/
 bēter p chzo aduersa tolerabat. Ch. v. so. st.
 Seculi tyrānos ac populos spirātes ġro
 re velut qidā eē culices existimabat. mo/
 tē ġo atq; cruciat⁹ z n. ille supplicia qū lu/
 dū putabat esse pueroy. Hec amplexaba/
 tur libēter: z mag⁹ decoraba⁹ catena yin/
 ctus q̄ diademate coronat⁹: ac libēti⁹ re/
 cipiebat vulnera q̄ aliū miera. hec Chy.
Tertū est hmoi iocūde constātie inui/
 olabilis firmitas. Unō dicebat Ro. vij.
 Quis nos sepabit a charitate chz: Tri/
 bulatio: an angustia: an fames: an nudi/
 tas: an piculus: an psecutio: an gladi⁹?
 septum est qm ppter te mortificamur tota
 die: est mati sumus sicut oues occisionis.
 s; in his oib; supam⁹ ppter eū q̄ dilexit nos
 Tert⁹ sum em q; neq; mors neq; vita ne/
 q; angeli (supple essi vellēt) neq; pncipat⁹
 neq; putes neq; instātia neq; futura ne/
 q; fortitudo neq; altitudo neq; pfundum
 neq; creatura alia possit nos sepere a cha/
 ritate dei q̄ est in chzo iesu dño nro. Chy
 so. Paulus fuit saxo durior: ferro firmi/
 or: adamāte fortior: auro icorruptibilior.
 Hec ille. Ex diez itaq; patz excellētia vir/
 tuose pfectionis in brō Paulo ppter quā
 rectos dño dicit⁹ est vas electōis. De q̄ p/
 fectione loquit Chy. li. de laudib; Pau/
 li: di. Nihil p̄sus errauit q̄ prātū inigne
 p̄rutū ac paradisiuz spūalē pauli aiām nū/
 cupauit. Que autē lingua laudib; ei⁹ inue/
 niat eq̄lis: cū oia q̄ sunt in oib; bona: ania
 sua vna possideat: ea cūtra plene accumu/
 lante: nec solū hoīm: sed etiā qd̄ est ampli/
 us angeloy. Hec ille. Vere igit vas ele/
 ctionis est iste qd̄ specialē grāz plenitudi/
 nē impletū ē a dño. Hūc igit veneremur

quā dignus est. Ad hunc deuote recurra/
 mus q; potens est ap̄ deū interuenire p
 nobis: vt ei⁹ meritis z p̄tib; a vicijis nostris
 puertamur z mente in celestia rapiamur:
 tandēq; cum penni deitatis p̄platiōe p/
 frui mereamur Amen.

De sancto Blasio martyre
 Sermo

Quis mihi

ministrat: me sequitur. Joā. xij.
 Fruct⁹ diuine ministratiōis seu ut
 utni seruitij est aie scificatio. Ro. vj. Sic
 exhibuist; mēbra vīa seruire imunditae z
 iniquitati ad iniquitā: ita nunc exhibete mē
 bra vīa seruire iusticie i scificatiōe. Quē
 em fructū habuistis tunc in illis in q̄bus
 nunc erubescit⁹: nam finis illoy mors est
 Nūc autē liberati a pctō. seruitur facti deo
 habetis fructū vestz in scificatiōem: sine
 q̄o vitā eternā. Hec ibi. Sanctificatiōe
 autē z gratissimā ministratiōe q̄ deo mi/
 nistrat brūs Blasius tria potissime dei
 clarant.
Primū est imitāda deu/
 tionis eminētia. Hec ostēdit pfectissimā
 ministratiōis cōditionē.
Secundū est admirāda creaturay obe/
 dientia. Hec ostēdit gratissimā ministratiōis
 acceptatiōe: quō vicz accept⁹ deo fuerit.
Tertū est comēdāda tormētoz patiē/
 tia. Hec ostēdit verissimā horatōis ere/
 cutiōe quō vicz vere impleuerit qd̄ hor/
 taf dñs in plibatz verbis dicit. Si q̄s mi/
 hi ministrat me sequat.

Primū igit est imitāda deuotiōis
 eminētia q̄ ostēdit pfectissimā mi/
 nistratiōis sue p̄ditionē. Nemo cū
 pfecte deo ministrat nisi ex anī deuotione h
 faciat. Ideo dicit Josue. xxiij. Timete deū
 z seruite illi corde pfecto atq; p̄ssimo. Ex
 j. Re. xij. dixit Samuel ad p̄p̄m. Nolite
 recedere a ter go dñi: sed seruite dño in oī
 corde vīo et nolite declinare post vanā q̄
 nō pderūt vob. Hec ibi. In hoc q̄ dicit: ser/
 uite dño corde pfecto z in oī corde datur
 intelligi deuotio ad hoc necessaria. Sicut
 em dicit ho. ij. q. l. xxxj. Deuotio dicitur
 nouēdo. Unō deuoti dicitur q̄ seipos qd̄at
 modo deuouent deo vt ei se totali subdij